

ме вземат със себе си. Те ми отговориха: "Ти не можеш да бъдеш с нас. Остани на своето място. Тук е добре." Като се помолиха за мене, те пред очите ми стъпиха на водите на Червено море и преминаха през него."

ГЛАВА 123

ЗА АВВА ЗОСИМА КИЛИКИЙСКИ

*"Изведнъж лицето му стана
като че ли огнено."*

лучи се да посетя авва Зосима Киликиянина, когато той живееше на планината Синай. Старецът беше велик подвижник, отказал се от епископство и се върнал в своята килия. Ето какво ми разказа: "На младини слязох от планината Синай и отидох в Амониак, за да се заселя там. Намерих старец, облечен във власеница. Не успял още да го поздравя, той ми каза: "Зосима, защо дойде? Иди си оттук! Ти не можеш да останеш на това място." Като помислих, че той ме познава, аз се хвърлих пред нозете му.

- Стори милост, старче, кажи ми отде ме познаваш?

- Преди два дни - ми отговори той - някой ми се яви и каза: "Ето, при тебе идва монах Зосима. Не му позволявай да остане тук, защото аз искам да му поверя Вавилонската църква в Египет."

И като замълча, старецът се отдалечи от мене на хвърлей камък. Като престоя на молитва около два часа, той отново дойде при мене и, като ме целуна по челото, каза:

- Наистина, чедо, ти за добро си дошъл. Сам Бог те е довел тук, за да ме погребеш.

- А колко години си прекарал тук, авва?

- Четиридесет и пет се изпълниха...

И изведнъж лицето му стана като че ли огнено...

- Мир ти, чедо, помоли се за мене!

Като каза това, Божият раб легна и почина.

Изрових яма и го погребях. След два дни си отидох, прославяйки Бога."

Бележки. Вавилон Египетски - старият Каир, на юг от делтата. Една част от града арабите и досега наричат Библион.

За Синайските обители: Когато монасите на планина Синай чули за благоразположението на император Юстиниан (527-565) и за неговата любов да строи храмове и манастири, дошли при него и му се оплакали, че скитащи синове на Исмаил ги нападали внезапно, ограбвали им хранителните припаси, опустошавали мястото, втурвали се в килиите и им отнемали всичко.